

bedre ressourceudnyttelse i folkeskolen, og det er ene og alene det, budgetredegørelsen gør opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu blev finanslovene jo dengang vedtaget med Venstres og De Konservatives stemmer sammen med den tidligere regering, så det er jo meget rart at få oplyst, at også den tidligere regering ønskede at formindske ressourceforbruget i folkeskolen. Men det er i og for sig irrelevant, i hvert fald for det spørgsmål, der rejser sig hos mig.

Betyder den aftale, man har indgået om folkeskolen, og som vi behandler her i dag, sammenholdt med ønsket om at nedbringe ressourceanvendelsen i folkeskolen, at det kan blive en nettotilbagegang for folkeskolen? Der bliver jo tilført ekstra ressourcer med denne aftale, så spørgsmålet er altså: Vil nedbringelsen af ressourceanvendelsen betyde, at der kommer en nettotilbagegang, altså at folkeskolerne faktisk ikke får det løft, der ligger i aftalen, men samlet set går tilbage?

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Gitte Lillelund Bech kunne ikke svare på finansministerens vegne, men jeg går ud fra, at undervisningsministeren kan svare på regeringens vegne.

I forlængelse af det, fru Pernille Rosenkrantz-Theil sagde, vil jeg godt spørge, om det er i strid med folkeskoleforliget, at man godt nok tilføjer minimum 280 mio. kr. til de ekstra timer, men samtidig laver en kommuneaftale, hvor man går ud fra, at folkeskolen i den samme tidsperiode kan spare f.eks. 500 mio. kr. Man giver 280 mio. kr. på grund af flere timer, men det er underforstået, at der skal spares på folkeskolen, og man tager 500 mio. kr. fra folkeskolen i kommuneforhandlingerne. Er det i strid med folkeskoleforliget?

Kommunerne har en stram økonomi, så kommunerne er nødt til at spare yderligere 200 mio. kr. sammenlagt på folkeskolerne. Er det i strid med folkeskoleforliget?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal bede undervisningsministeren bekræfte, at rent faktisk er de gennemsnitlige udgifter

pr. elev faldende. De mål, den tidligere regering havde sat sig, er altså sådan set begyndt at blive indfriet, og den nuværende regering kan selvfølgelig prise sig lykkelig over, at sådan er situationen, og sådan udvikler den sig.

Men det, jeg egentlig er interesseret i, er at få undervisningsministeren til også at bekræfte, at der ikke er belæg for det, finansministeren er refereret for, bl.a. i MetroXpress i dag: nu skal folkeskolen indstille sig på smalhans og sparerunder. Det er sådan set det, debatten her går ud på, og det er lidt afgørende, at vi ikke på den ene side diskuterer god folkeskole og finansministeren på den anden side laver uddannelsespolitik med sine besparelsesforslag.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil og hr. Aage Frandsen stiller for så vidt nøjagtigt det samme spørgsmål, så jeg vil svare dem samlet.

Det er sådan, at regeringen har lavet en aftale med Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti om indholdet i folkeskolen: Hvad er det for en folkeskole, vi ønsker? Hvad er det for en folkeskole, vi mener er nødvendig for at sikre, at vi har et uddannelsessystem, som kan måle sig med den internationale top? Det mener vi rent faktisk er lykkedes med den aftale, vi har indgået med Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti, og det er vi meget glade for.

Den økonomiske side af sagen er regeringens anliggende, nøjagtig som det har været hidtil, og derfor har vi i forbindelse med lovforslaget helt klart tilkendegivet, at vi tilføjer kommunerne 281 mio. kr. til en indfasning af de ekstra timer, som er en del af folkeskoleaftalen. Derudover er der efter sædvanlig praksis naturligvis økonomiforhandlinger hvert år med kommunerne, og jeg har ingen jordisk chance for her i starten af februar at sige til hr. Aage Frandsen, endstige andre, hvad de kommende økonomiforhandlinger med kommunerne vil munde ud i, da de end ikke på nogen måde er påbegyndt. Men det er klart, at den aftale, vi har lavet med de to pågældende partier her i Folketinget, naturligvis vil blive efterlevet.

Så kan jeg bekræfte over for hr. Thomas Adelskov, at der er et marginalt fald – jeg kan ikke huske tallene nøjagtigt, men der er et marginalt fald i udgifterne pr. elev i folkeskolen. Det vil sige, at den målsætning, som den tidligere regering satte sig, og som vi har valgt at videreføre, er rigtig. Vi er på rette vej, men det er meget marginalt, vil jeg gerne sige.